

وحدت و انسجام مّلی؛ مطالبه دیروز، امروز و فردا

نگهبان این «شعله الهی» باشید

سرمقاله

بیست و سوم بهمن ۱۳۵۷، یک روز پس از پیروزی انقلاب اسلامی، حضرت امام خمینی علیه السلام پیامی خطاب به مردم صادر کردند. پیامی که در آن یک توصیه و مطالبه بر هر چیز مقدم بود و از همه پررنگ‌تر؛ «من از ملت شریف و مبارز ایران تشکر می‌کنم. من از این وحدت کلمه‌ای که بین اقشار ملت به‌وجود آمده است سپاسگزاری می‌کنم... از این به بعد توجه به بسیاری از امور لازم است که عمده آن توجه به حفظ وحدت کلمه است. ما در بین مبارزه هستیم و باز محتاج به وحدت کلمه هستیم؛ باز باید همه اقشار با هم برادروار و در کنار هم آماده باشند برای مبارزه و جلوگیری از تشتتات و اختلافات. اگر خدای ناخواسته اختلافات پیدا شوند، معلوم نیست که ما به پیروزی نهایی برسیم. من به همه ملت توصیه می‌کنم که به همین نحوه تاکنون به وحدت کلمه خودشان ادامه داده‌اند از این به بعد هم ادامه دهند. همین طور که حسن انسانیت و ملیت و اسلامیت در آنها بیدار شده، آن را بیدارتر نگه دارند و نگذارند این شعله الهی خاموش شود.»

حضرت آیت الله خامنه‌ای نیز امسال و یک روز پس از راه‌پیمایی تاریخی و با شکوه ۲۲ بهمن، در پیام خود ضمن تشکر از ملت عزیز ایران و نثار درود بر یکایک آنان، همان حرف و مطالبه فدای پیروزی انقلاب را تکرار کردند؛ «سعی بشود که اتصال و انسجام مّلی را حفظ کنیم؛ همه‌ی ما سعی کنیم. این انسجام مّلی خیلی قیمت دارد، خیلی بارزتر است.» ۱۴۰۴/۱۱/۲۳

اما چرا این نسخه از سال ۵۷ تا امروز که ۴۷ سال گذشته است همچنان کارکرد و اهمیت دارد؟ نخست آنکه دشمنی دشمنان با ایران و مردم ایران نه تنها پایان نیافته، بلکه روز به روز بر شدت و پیچیدگی آن افزوده شده است. در سال‌های نخست انقلاب، دشمن با نهالی نوپا مواجه بود که گمان می‌کرد می‌تواند با ترفندهایی آن را مانند حکومت فاسد پهلوی تحت سلطه خود درآورد. وقتی هم که از این رؤیا کم و بیش ناامید شد، باز خیال می‌کرد می‌توان این نظام نوپا را با چند ترور و مقداری شرارت و آتش افروزی کله پا کرد. این تیرها که به سنگ خورد، سراغ کودتا و حتی جنگ رفتند و آنجا هم سرشان به سنگ خورد. هرچه ایران پیش رفت و مقتدرتر از پیش شد، بر حجم عصبانیت دشمنانش هم افزوده شد و توطئه‌ها رنگارنگ‌تر شد. دشمن اگرچه ملت ایران را نشناخته است، اما با همه بلاهتش یک چیزهایی را هم فهمیده است، از جمله اینکه برای رسیدن به اهداف خود باید مردم را هدف بگیرد. در طول این پنج دهه، همیشه این مردم بوده‌اند که با حضور به‌موقع و نمایش انسجام و اتحاد خود، توطئه‌های بزرگ و خطیر را خنثی کرده‌اند. پس برای شکست ایران باید مردم را هدف قرار داد.

آنها سفره مردم را با راه انداختن شدیدترین جنگ اقتصادی هدف قرار دادند و ذهن و روانشان را با راه‌اندازی بزرگ‌ترین کمپین عملیات روانی و رسانه‌ای. هدف هم چیزی نیست جز عاصی و ناامید کردن مردم و تغییر افکار و محاسبات آنها، تا در نهایت زنجیر اتحاد و انسجام ملی از هم بگسلد و دیگر نیرویی در برابر توطئه‌های آنها در میدان نباشد.

مردم در ۲۲ بهمن امسال با حضوری حماسی از پایتخت گرفته تا روستاهای دورافتاده، نشان دادند که صلاح مملکت خویش را خوب می‌دانند و بر عهد خود برای حمایت از آرمان‌ها و وطنشان همچنان پایبندند. خواص و مسئولین در برابر این ملت شریف وظیفه‌ای سنگین بردوش دارند و باید قدردان یکایک آنان باشند و اگر حتی از جان برای حفظ و تحکیم این وحدت مایه بگذارند، بایسته است. ■

الله اکبر! این صدای مّلت قهرمان ایران است.

شما نیروهای مسلح دست قدرت انتقام الهی از لشکر کفر بر روی زمین هستید و مایه افتخار انسانیت در تمام کره خاکی.

شما فقط برای ایران کار نمی‌کنید، بلکه چشم تمام مستضعفان و همچنین

سلام
 این مسیر است، باز است

فرزند ایران

پنج‌سالگی ناتمام

فاطمه، پنج‌ساله بود؛ سنی که هنوز دنیا را با سؤال می‌شناخت، نه با ترس. دستش همیشه یا در دست پدر بود یا در آغوش مادر. فاطمه در خانه‌ای بزرگ می‌شد که علم و ایمان در آن نفس می‌کشید. می‌دید که پدر، خسته اما امیدوار برمی‌گردد و مادر، با صبوری معلمانۀ خانه را سرپا نگه می‌دارد. او هنوز معنی «جنگ» را نمی‌دانست؛ فقط می‌دانست وقتی کنار پدر و مادرش است، دنیا جای امنی ست.

اما سحرگاه ۲۳ خرداد ۱۴۰۴، در حمله موشکی رژیم صهیونیستی به مناطق مسکونی شهرک شهید چمران، همان خانه‌ی امن فرو ریخت.

فاطمه ذاکریان امیری، بی‌آن‌که بداند دشمن کیست و جنگ یعنی چه، بی‌گناه و کودکانه، کنار پدر، مادر و خواهرش شهید شد؛ کودکی که حقش زندگی بود، نه آوار. فاطمه، کنار خانواده‌اش، پیش از آن‌که بزرگ شود، چشم از زمین بست و به آسمان رفت.

چند روز بعد، پیکر کوچک او، در کنار پدر، مادر و خواهرش، در گلزار شهدای شایستگان امیرکلای بابل آرام گرفت؛ جایی که پنج‌سالگی ناتمام، برای همیشه جاودانه شد.

سمنانه اعتمادی جم

پویش ایران همدل ۵ ادامه دارد

یک ایران همدل است

حضور کاروان مردمی خدمات درمانی، فرهنگی و آموزشی در منطقه محروم پیچیم بهشهر

بازی‌خوانی

عزّت ایران برای دشمن غیرقابل تحمّل است

امروز کشور در ردیف عزّتمندترین کشورهای دنیا است؛ این برای آمریکا که یک روزی اینجا مثل حیاط خلوتش بود و برای رژیم صهیونیستی که اینجا یک روز آرامشگاهش بود و می‌آمدند اینجا استراحت میکردند، غیر قابل تحمّل است؛ برای دشمنان مّلت ایران اینکه یک مّلتی صریحاً بایستد و بدون هیچ‌گونه ملاحظه‌ای نظرات قاطع خود را علیه استکبار بیان بکند و به دیگر مّلت‌ها جرئت بدهد، قابل تحقّل نیست، لذا هرچه میتوانند دارند تلاش میکنند. این تلاش دشمن تاکی ادامه خواهد داشت؟ تا وقتی که شما مّلت ایران به آن چنان قدرتی دست پیدا کنید که بتوانید آنها را مایوس کنید؛ همه‌ی تلاش دشمن مصروف این میشود که مانع رسیدن شما به این مرحله بشود. همه‌ی دعوایی که شما ملاحظه کردید بر سر مسئله‌ی هسته‌ای راه انداختند، حرف‌هایی که در باب حقوق بشر می‌زنند، تهدیدهایی که میکنند، تحریم‌هایی که کردند و باز هم تهدید میکنند که تحریم میکنیم، برای این است که این مّلت را در این راهی که پُرشتاب دارد حرکت میکند، از شتاب ببندازند و آن را متوقف کنند؛ البته انگیزه‌ی مّلت ایران انگیزه‌ای است که با این چیزها کم نخواهد شد، کم‌رنگ نخواهد شد. ۱۳۹۴/۱۱/۲۸